

Bigas Luna: el pintor que va fer cinema

Can Framis-Fundació Vila Casas

Barcelona

Juan José Bigas Luna (Barcelona, 1946 – la Riera, Tarragona, 2013) com a cineasta no necessita gaires presentacions: director nombroses vegades guardonat i autor, entre d'altres, de l'anomenada Trilogia Ibèrica, formada per *Jamón, jamón* (1992), *Huevos de oro* (1993) i *La teta y la Luna* (1994). Menys coneguda, però, és la seva faceta com a artista que, de fet, arrenca en la dècada dels setanta, uns anys abans de rodar *Tatuaje* (1976), el seu primer llargmetratge.

Prové de l'interiorisme i del disseny industrial i debuta com a videoartista i investiga en el camp de l'art conceptual i les tecnologies de la imatge. Malgrat la seva extensa i aplaudida carrera cinematogràfica, Bigas Luna, fill de pintor, no es va amagar mai de reconèixer que la seva gran passió era precisament la pintura. Al cinema, és sabut, explota l'erotisme a tots els nivells; al llenç, en canvi, aposta per una pintura orgànica, es rendeix a la natura –el seu taller està situat entre horts, a Tarragona–, investiga textures i experimenta amb el deteriorament de les seves pròpies creacions. Després de rodar *Angustia* (1987), el cineasta es retira a pintar al seu particular refugi, abans de tornar a treballar per a la gran pantalla. Aquest camí d'anada i tornada serà recurrent al llarg de tota la seva vida. El cinema li donarà èxit i reconeixement, però, així i tot, no deixarà mai de banda el videoart, la pintura i la fotografia. És justament al mig del camp de Tarragona, on neix Salomó, un espai creatiu que pren forma amb la col·laboració de l'amic i galerista Pere Soldevila i de l'artista italià Paolo Maggis. En aquest context apareix

Bioners (“amants de la vida”, segons Bigas Luna), una plataforma des d'on es promouen tot tipus d'activitats culturals. La Fundació Vila Casas presenta, del 19 de setembre al 20 de desembre, a la seu de Can Framis, a Barcelona, l'exposició *Bigas Luna. Una de Bigas i una de Luna*, amb una selecció de peces de l'artista. Com escriu Glòria Bosch, comissària de la mostra, al text del catàleg: “Li agradava dir-se creador del temps i les seves interpretacions constitueixen un autèntic acoblament en què es viuen les contradiccions, els diferents ritmes narratius que donen visibilitat en aquest encreuament

extraordinari de pintura, cinema, fotografia, escriptura, ciència, tecnologia... Bigas Luna s'interessa per una alquímia entre els pensaments, les coses i els fets, un sentit que –segons Rotelli– l'empeny a buscar altres llenguatges.” En una de les seves peces, on la lletra, l'escriptura i el paper tenen un pes important –dibuixa sobre vells guions o fa anotacions en fulls amb dibuixos–, el polifacètic artista, escriu la màxima: “El desig de triomf significa gairebé el mateix que la por del fracàs.” Una manera d'invocar, de nou, les muses i continuar, sigui com sigui, creant. **Aina Mercader**

Bigas
Luna. Can
Framis.

